

Fredagen den 2 mars

Var var politikerna?

När kommunen sent omsider ordnar en "informationssamkomst" om forskarbyn på Pålssjö ängar, då utblir politikerna. . . Av ca 60 inbjudna kom 11 politiker och 5 tjänstemän för att lyssna när representanter för Universitetet och SUN (Samverkan Universitet Näringsliv) i tisdags skulle informera om IKEON och IDEON. Universitetet hade ställt upp med rektor Håkan Westling, univ.dir. Sverker Oredsson och lektor Inge Brink. Från SUN kom Ulf Andersson och Sven-Thore Holm.

De politiker som var där var: Gun Hellsvik, Per-Håkan Ohlsson och Annika Annerby från (m), Ingegärd Göransson, Sten Norin och Claes-Göran Jönsson från (s), Geirid Fiskesjö (c), Rolf Nilson (vpk), Kjell Dahlström och Ulla Säter (mp). De övriga 50 hade väl annat för sig.

Sverker Oredsson inledde med forskarbyns "historia", som han härledde till 1981 och idéer på Kemicentrum. Då togs de första kontaktarna med Lunds kommun. Varvskriserna visade att det skanska näringslivet behövde vitaliseras, något som via en professorsgrupp ledde fram till stiftelsen för Samverkan mellan Universitet och Näringsliv och i september 1982 gjorde Nils Hörjel ett utspel för massmedia när han vid ett tal på Draco presenterade idén om IDEON.

forts sid 4

Svek i fastighetsnämnden

Det blev ett segt möte i fastighetsnämnden i måndags. Många ärenden diskuterades, men särskilt många beslut blev det inte. Först på plan var centerpartiets motion om cykelstimulerande åtgärder. Nog så intressant, men trots ett mindre beslut togs inga krafttag.

En principiell fråga var den om hyresfrihet för den grupp som ska hjälpa till med renoveringen av Södra Mejeriet nere vid stadsparken, det som ska bli musikhus. Endast Vpk och miljöpartiet stödde detta. Borgarna har varit emot hela tiden, och socialdemokraterna, som stillatigande accepterat eller stött detta i musikhusgruppen anslöt sig till borgarna. Men vem skulle annars kräva byggefirman på hyra?

På senare år är det många privata fastighetsägare i centrum som har höjt hyrorna kraftigt i sina affärslokaler. Det var det som tvingade Bokcaféet i konkurs och Galleri S:t Petri att flytta (fly?). Sådana hyreshöjningar hotar också flera andra mindre affärers existens. Vpk vill i en motion att kommunen ska försöka stävja hyreshöjningarna genom att hålla hyrorna nere i kommunens egna hus.

forts sid 3

Anna Bexell — kvinna i vården

Var tredje, fjärde läkare är kvinna. Anna Bexell är en av dem. På den internationella kvinnodagen på torsdag talar Anna i Stadshallen om kvinnor i vården på temat Stort ansvar — liten makt.

Hur började ditt engagemang i kvinnofrågor?

—Det var i mitten av 60-talet. Jag bodde i Uppsala och var halvtidsarbetande sjukgymnast med småbarn. Litteraturodocenten Karin Westman-Berg hade velat ta upp könsroller i litteraturen på universitetet men hade inte fått utan gått till ett studieförbund i stället. Till dessa seminarier kom kvinnor från hela landet och från Finland också.

—Man fattade inte då att det skulle bli historiskt. Bland deltagarna var Eva Moberg, Barbro Backberger, Ingrid Sjöstrand och Emilia Fogelclou och de åtta tjejer som reste från Stockholm, var de som sen bildade Grupp 8. Jag gick på litteraturseminarierna och var med i Grupp 8 i flera år.

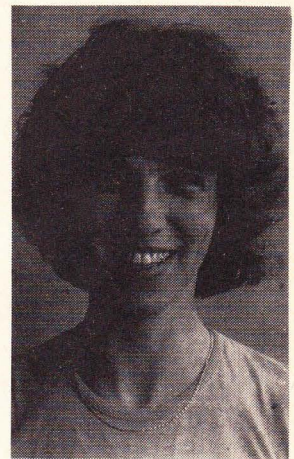
—1970 började jag läsa medicin och några år senare flyttade vi till Lund. Under en stor del av 70-talet var jag med i Nordiska sommaruniversitetet kring frågor om kvinnors villkor och hälsa. Nu är jag läkare och undervisar i socialmedicin och de kvinnliga aspekterna på vardagslivet har jag fortsatt föra med mig.

Hur har kvinnokampen förändrats, tycker du?

—I början var det så högtravande och ängsligt. Man var vänsterns lilla fru som trippade bredvid, rädd att inte säga de politiskt rätta sakerna. Nu har medvetandet djupnat. Kvinnorörelsen har inte längre medvind men våra frågor är förankrade i alla möjliga grupper och sammanhang. Man möter det hos kvinnor man inte väntat sig det av.

Reaktionen sticker fram

Men jag märker också att reaktionen vågar sticka fram på ett annat sätt än för bara några år sedan. Det kan låta "men nu behöver man väl inte prata om det längre" och "kan ni inte lugna ner er någonting?". Det är det där knappt märkbara förtrycket Berit Åhs pratar om. När en kvinna talar på ett planeringsmöte börjar männen

plocka med papper, titta på klockan och på andra sätt visa hur oviktigt de tycker att det är. För att inte knäckas gäller det då att kvinnor stöder varandra.

—Allmänt känner jag stöd från många, men också ett mer öppet och direkt mothåll. För några år sen hade jag i min undervisning i socialmedicin seminarier om miss-handel och om kvinnan som patient. Det var i samarbete med Kvinnocentrum, som uppförde sketcher m m. När vi nästa termin skulle planera nya seminarier fanns det inga pengar till dessa. Det ligger inte längre i tiden att ge sådana ämnen prioritet och det är svårare för en kvinna att vara besvärlig på arbetsplatsen idag.

Vad ska du tala om på torsdag?

—Jag ska tala om ansvar och makt inom vården och om hur kvinnor kommer i kläm där.

—Den del av vårdpersonalen som är närmast patienten är oftast kvinnor. De har genom uppfostran utvecklat en specifik känsla för liv, död, hälsa och hur folk mår samtidigt som de har mycket litet att säga till om där besluten fattas. Det är en diskrepans mellan ansvar och makt som jag tror är skadlig för hälsan.

—Önskan att ta hand om kommer i konflikt med möjligheterna att göra det, därför att de män som längre bort bestämmer ramarna saknar den kunskap kvinnor i det nära vårdarbetet har. Denna kunskap är inte erkänd, vilket tar

forts sid 4

8-mars

Inför den internationella kvinnodagen den 8:e mars har VB:s mansdominerade redaktion sökt kvinnlig hjälp utifrån med veckans kommentar.

Vi befinner oss i en tid då det individuella "självförverkligandet" kommit som ett brev på posten i de politiserade 60- och 70-talens kölvatten. De många nya roller som kvinnorna axlat då och sen dess har sitt upphov både i samhällets utveckling och det ökade kvinnomedvetandet. Detta har inneburit att kvinnors tid har delats upp och pressats in i almanackor och kalendrar. Utifrån eget medvetande och nya behov har vi arbetat för att frigöra hela vår potential av möjligheter. Bl.a. innebär detta att många av oss intagit nya roller i arbetslivet, politiken, facket, föreningsliv och olika typer av rörelser – vilket även fört med sig studier i olika former – och samtidigt har vi strävat efter ett fortsatt ansvarstagande för familj och hem. Ansvaret för reproduktionen har krävt omformning och utveckling. I det arbetet har tid och ork krävts för konfliktbearbetning, där kvinnorna oftast burit det största lasset. I denna uppskrivade spiral har det sorgliga inträffat att en stor del av vår kontakt med varandra gått förlorad. Trötta och hålogda, "självförverkligade" och ensamma möts vi på gatorna. Kramarna, igenkännandets glädje, spetskjolarna och cafébesöken verkar så avlägsna.

Vårt medvetande kring kvinnofrågan vaknade upp ur sin slumner i Kvinnoligan, Grupp 8, eller kanske Kvinnocentrum. Med kunnande, originalitet, humor och tillvaratagande av den kvinnospecifika kulturen utformades våra krav och protester mot förtrycket av kvinnan. Vad var det som gjorde att våra höjda röster mattades av?

En del av svaret på den frågan ligger nog i det ovan beskrivna, tiden räcker helt enkelt inte till allt. En annan förklaring kan säkert sökas i svårigheten att komma vidare efter det första uppsvinget. En tredje ligger kanske i att många män svek oss; vägrade förstå och klamrade sig fast vid sitt privilegium att slippa det tids- och kraftkrävande ansvaret för barn och hem.

Vårt vunna medvetande har vi naturligtvis kvar. Det har dessutom spridit sig som ringar på vattnet ut från kvinnogrupperna till ett brett skikt av samhället. Kvinnorörelsen lever också på sätt och vis kvar fast i en mer institutionaliserad form, typ Forum för kvinnliga forskare, Krisjouren för kvinnor etc. Men den glödande rörelsen från tidigare ligger möjligen och pyrr i vars och ens individuella med-

"Lunds gymnasieskola sämst i landet"

"Brist på resurser och avsaknad av egentlig planering har lett till att lärdomsstaden Lund står med den kanske sämsta situationen i landet vad gäller gymnasial utbildning. Och beredskapen för att möta den nya sextonårspuckeln 1987 är mycket dålig." Detta påstod Henrik Teleman, tillsammans med Ove Mallander, VPK:s representanter i skolstyrelsen, vid kommunalpolitiska gruppens möte på måndagskvällen.

Den politiska frågan var denna gång skolpolitik. Det var trängt i Kompols lokal, och Lars Bengtsson från styrelsen konstaterade, att det uppenbarligen finns ett stort intresse för att diskutera utbildningsfrågor just nu. Därför har styrelsen planer på att ägna det ordinarie kommunmötet i mars åt detta.

Snärskog

Den fördelning av resurser till skolan, som sker genom lokala politiska beslut (i Lund gäller det ung. 35 milj.) borde vara ett viktigt område för lokal skolpolitik. Ove Mallander visade i sin inledning på hur tekniskt komplicerat sättet att fördela resurserna är. Därigenom blir politikerna aldeles beroende av tjänstemännen. Ibland har skolpolitiker, som ingår i arbetsgrupper tillsammans med tjänstemän, inte ens förstått vad grupperna föreslagit. Så får det naturligtvis inte vara, därom var alla överens. Rolf Nilson menade, att man som politiker i såna här fall måste säga till tjänstemännen: »Jag är normalbegåvad, ge mig en redogörelse, som jag kan förstå. Klarar ni inte det själva, får ni anlita någon som kan.»

Det diskuterades också, om in-te politikerna borde undvika att öda sin kraft på att gå in i alla tekniska detaljer. Kanske vore det bättre om de formulerade krav på en något mer generell nivå, och sedan krävde förvaltningen på redovisning av hur och i vilken grad de givna målen uppnåtts.

Bort med betygen

Lars Bengtsson kom i ett inlägg in på frågor, som de lokala skolpolitikerna inte har så mycket inflytande över. Betygsfrågan och kampen för en demokratisk skola är naturligtvis ändå oerhört viktiga i ett lokalt perspektiv, eftersom de är så väsentliga delar av det sammanhang som lokala beslut fattas i. Lars menade, att Vpk åter på allvar måste aktualisera kravet på en betygsfri skola, och det var ingen som sa emot honom.

Demokratien

I frågan om skoldemokrati tycks det finnas olika linjer. Tarcisio Bommarco hävdade en strikt parlamentarisk ståndpunkt: »För mig är demokrati makt genom politiska partier». Skepsis inför den borgerliga dominansen bland lärare och elever utgör en del av argumentationen för en san linje. Tar-

cisio pekade också på möjligheterna att införa institutionsstyrelser som ett sätt att utveckla demokratin på basplanet.

Andra, bl. a. Lars Bengtsson, hyser en större tilltro till lärares och elevers möjligheter att ta ansvar för och forma sin egen verksamhet till en bra skola. Visst finns här en inbyggd motsättning mellan självförvaltningsprincipen och det parlamentariska systemet. Och under den kan man nog skönja olika uppfattningar i grundläggande frågor rörande möjligheterna att inom skolsystemet självt överskrida de begränsningar som förhållandena utanför skolan producerar. Om jag inte missminner mig var det bl. a. det som den aldrig avslutade debatten kring Vpks utbildningspolitiska program 1980/81 handlade om. Kanske ska man delvis också se olika inställningar till lärarna och lärararbetet mot denna bakgrund.

Många andra frågor kom upp: Samlad skoldag, elevvard, kommunala musikskolan, KomVux... Debatten kan gärna fortsätta i VB:s spalter. Red. tar på sig ansvaret för att inläggen kommer Arbetets ledarskribenter till del.

ls

Från

VPK Lunds styrelse

I en ledare i Veckobladet den 11/2 ställde Vpk-Lunds styrelse skolfrågan under debatt. Ledaren fick en olycklig utformning. Daniel Kallós blev angripen för åsikter han menar sig inte hysa. Vpk-Lunds styrelse ber om ursäkt för detta och hoppas att den debatt om skolpolitiken som ledaren gav upphov till kan fortsätta på ett konstruktivt sätt.

Vpk-Lunds Styrelse

vetande. Spridda försök görs visserligen inom VPK och exempelvis Kvinnocentrum, för att få upp glöden igen men det vill inte riktigt ta sig.

Det vi nu går miste om är den styrka som vår gemenskap gav oss. Den styrka i kvinnokollektivet som vi som enskilda kunde arbeta utifrån i det personliga och offentliga livet.

När man en gång fått upp ögonen för hur kvinnoförtrycket ser ut, så ser man det överallt och varje dag. Det vore ohistoriskt av oss att tro att vi kan råda verklig bot på det med enbart individuella insatser. Vi kommer gång på gång att stänga våra medvetna huvuden i väggen om vi inte återskapar gemenskapen i vår kamp. Vi har många svåra uppgifter framför oss men det är nog den lättaste och roligaste, i den låg vår utopi!

Låt oss börja på nytt den 8:e mars!

Radhus i stadskärnan

Längst uppe i Bytaregatan nära Clemenstorget finns en ariven tomt. Där ville Jan Emard AB bygga fem radhus, bara 4 meter breda! När vpk agerade mot denna privatisering av Lunds innerstad, drog byggnadsnämnden örnen åt sig och avslög förslaget eftersom det var en olämplig tomtindelning.

Nu kommer Jan Emard AB igen med fyra radhus, ca. 5,5 meter breda.

I onsdags tyckte inte byggnadsnämnden att tomtindelningen var olämplig utan gick med på förslaget. Det hänger tydligen mer på husens bredd än på exploateringen av stadskärnans tomter för försäljning till dem som har råd med en privat lyxbostad.

Dessutom är det, som Thomas Schlyter(vpk) påpekade i sitt yrkande helt främmande att släppa in radhus i stadskärnan. Bygg istället ett flerbostadshus för uthyrning på Bytaregatan!

Trots att varken bygglov eller tomtindelning är klara har Jan Emard redan annonserat ut husen till försäljning. 850 000 kr skall de kosta per styck – en spottstyver för 160 kvm, eller hur.

Kilen

Kvarteret Kilen ligger i kilen mellan Trollebergsvägen och Fjellievägen. I maj förra året röstade s, vpk och mp i byggnadsnämnden mot hotell och kontor och drev istället igenom att där skulle byggas i huvudsak bostäder. I onsdags röstade sossarna på ett järtehus i fem våningar med bara kontor på samma ställe.

–Har ni låtit er övertalas av Sulcus, eller varför vill ni nu ha kontor? frågade Thomas Schlyter(vpk) Erik Rylander(s). –Det blir för dyrt att bygga bostäder här, sa Erik.

Tro det. Men nog är det häpnadsväckande att sossarna kövänder på detta sätt, när det behöver byggas bostäder i Lund.

I övrigt rivs blå banken i stadsplaneförslaget och en ny blå bank, lika liten, byggs nästan på samma plats. Banken tycks ha svårt att veta var man ska placera sina pengar. . .

That was the week that was

Minns ni hur de amatöriska dagboksårsörerna grasserade i Vi och på andra ställen? Och minns ni yrkeskäsören Red Tops fantastiska lustmord på genren? Nej, jag tänkte väl det. Därför vågar jag lägga upp veckans kronika efter den lättöpta modellen.

Torsdag: Brodin

För oss med minnen i förra seklet (näja) är det alltid lika plågsamt att uppleva dagens AF med dess gallergrindar och folktomhet. I alla fall letade jag mej upp till tornrummet på tredje våningen. Där har jag inte varit sen Kreditkassan stängde. Undrar vad det blev av tjejen med de rosiga kinderna som jobbade där.

Nu har moderatstudenterna rummet, och en affisch på väggen förkunnade att Marx var död. Smäningsom samlades knappt fyrti personer för att höra kvällens talare, skolstyrelsens ordförande i Åstorp. Hälften högerstudenter, hälften mer obestämbare och äldre, säkert många lärare.

Brodins idéer är delvis sympatiska, mannen själv är det bara delvis. Det framgick klart att han fann en personlig fröjd i att klämma at lärarna. Och så är han stödig på det där odrägliga sättet som är så vanligt hos skånska socialdemokrater med gedigen facklig bakgrund.

Moderatstudenterna föll pladask för charmen hos denne exotiske främling.

Fredag: Bli ordgivare!

Visst minns jag Arbetartaget. Det drogs av lok 7 eller 8 och gick morgon, middagsrast och kväll mellan fabriksporten och bolagets bostadsområde. Och än i dag kan jag höra gnisslet när det pressade sej genom den snäva kurvan Muskröken.

Nog kunde arbetartagen förtjäna en artikel, och så beslöt jag att skriva en. Något lokalt fenomen var det inte: jag har sett dem nämnas från Hagfors, Kiruna, Oxelösund, Åker och Fredriksberg. Men hur gammalt var ordet och vad stod det för mer exakt?

Eftersom de tryckta ordböckerna till min lätta förvåning inte

hade ordet med steg jag upp till Svenska Akademiens Ordboksredaktion i UB-huset. Redan den utslirade ringledningsknappen var en museal upplevelse. Väl uppe blev jag mycket vänligt omhändertagen. Men något arbetartag hittade man inte, bara arbetståg, dvs tjänstetåg för banarbeten. Sven Lindqvist har rapporterat om något liknande, hur blinda de svenska nordisterna är för arbetslivets ord, vilket antagligen säger något om svenska humanister i allmänhet.

För säkerhets skull bläddrade jag genom de femhundra excerptkorten om tåg. Bland de otaliga beläggen på "krigs-togh" och dylikt fanns faktiskt även "förortståg" och "paprikatåg". Men alltså inte "arbetartag". Ej heller "gifttag" (för banvallsbesprutning), "trätåg" (som ersätter flottning i Dalarna och Norrland) eller "pågtag". Fast det sistnämnda är ju mycket färskt.

Blodgivare är jag redan. Jag blir gärna även ordgivare åt Akademien. Kan de inte organisera en sån frivilligverksamhet? Och gärna trycka upp en snygg tröja.

Lördag: ett universitet på landet

Förlåt mej ett akademiskt ämne till, men det brukar faktiskt inte stå så mycket om sånt i VB. På lördag behövde jag orientera mej om den franska poststrukturalismen. Den teoriströmmingen har spelat en viktig roll när Paris har blivit, för att tala med Perry Anderson, "den europeiska reaktionens huvudstad", och är naturligtvis obehaglig men viktig att studera.

Poststrukturalismens ledande förkunnare heter Derrida, en våltalig man med många böcker bakom sej. Och vad fanns då på universitetsbiblioteket av denne över en stor del av världen just nu diskuterade modefilosof? Jo två små böcker, varav en på danska. Och märk att UBs katalog även har med institutionernas bibliotek. Varken filosofer eller litteraturvetare i Lund gör sej tydligen mödan att tränga in i Derridas tänkande.

Den moderna svenska satiren över ett avkroksuniversitet har skrivits av Göran Hägg och handlar om Boteå/Umeå. Till det skratretande där hör enligt honom de intellektuella modevägornas avtryck: något äldre litteraturvetare härmar Lukács, något yngre Derrida.

Lund är inte Boteå. Det är lantligare än så.

Söndag: Krogen

Söndag kväll brukar jag dricka öl, efter orkesterrepet. Bara för något är sen kunde det vara svårt om övningarna drog ut på tiden och man inte ville trängas på Carlssons eller dra hela vägen till Ulrikeadal. Krogarna stängde tio.

Nu är allt redan helt annorlunda och det lär finnas tjugofem ställen med minst starkölsrättigheter i Lund. Ett av de minsta och hittills mest obeaktade är La Bella Napoli på Stora Södergatan. För den som är lika svag som jag för italienska familjekrogar är det helt oemotståndligt.

Teven står på jämt. Det gör den i Italien. Starkölet serveras på burk. I Italien har de ingen miljödebatt.

Måndag: Brodin igen

Finner att Arbetets lokala halva ägnar huvudledaren åt VBs och Vpk Lunds diskussion om Brodin. Andra må polemisera mot Arbetet i sakfrågan. Själv vill jag bara uttrycka glädjen över att vi blir uppmärksammade. I åtta och ett halvt års tid har vi troget, och gratis, skickat varje veckas VB-nummer till Arbetet. Det är tredje gången, tror jag, som det blir nån reaktion.

Nån invänder kanske att Vpk är ett obetydligt parti och VB en obetydlig tidning, men åtminstone det förra är inte sant. Där emot är vi rätt ensamma om att vilja föra en fortlöpande pressdebatt om lundapolitiken. Visserligen finns Jan Mårtenssons ofta roande lördagsskrivier i SDS, men det är tveksamt om de står för något/någon mer än JM. Det magnifika utsiktsfönstret i chefredaktörens rum i Malmö vetter åt sydväst: Lund ser han inte, av learsidan att döma.

Så det är utmärkt om Arbetet börjar uttrycka officiösa synpunkter om politiken i Lund. Gärna i polemik med VB.

Tisdag: Tjänstemanna-inflytande

"I en liten kommun finns det inte så mycket kommunalpolitik, bara kommunalförvaltning", sa Gösta Brodin kritiskt på mötet i torsdags. I det avseendet hör Lund till de små kommunerna.

Det finns fler exempel på Vpk Lunds smått patetiska försök att få igång en politisk dialog. Nu diskuterar kommunalnämnder. Själv tror jag inte att de blir någon

succé för tillfället. Vänstervågen drog med sej ett demokratiskt uppsving men högersinnade människor skiter i stort sett i demokrati och lokalt inflytande, om de inte tjänar (pengar) på det själva. Men vinden kan väl vända igen, och då är det bra att ha en lokal struktur färdig.

Nå, i den kommunaldemokratiska utredningen har Vpk Lunds representanter lagt fram ett ambitiöst målsättningsförslag och efterlyst motsvarande från andra partier. Men nej, sådant behövdes inte. Och så kommer till mötet en tjänsteman från personalförvaltningen som ska undervisa förvaltningschefer om kommunalnämnder och undrar: Vad ska jag säga till dem? Vad vill ni politiker med nämnderna egentligen?

Så till nästa möte ska de andra partierna formulera vad de vill med kommunalnämnder och lokal demokrati. Vpk-arna kan ta det lugnt. De har skrivit sitt.

Onsdag: Vredens dag

I Sydsvenskans fascinerande debatt om Chillidaskulpturen skriver Ingemar Leckius utan namns nämmande men med klar syftning om en "politisk optimistorkester" i Lund.

Det försäkras jag Ingemar L, att om han och de andra påtryckarna i katolska församlingen lyckas få igenom sin efterlängtnade rivning av det q-märkta huset på Algatan, så ska Lunds Kommunistiska Optimistorkester stå på trottoaren och spela Dies Irae!

Gr

forts från sid 1

Svek i fastighetsnämnden

den sista markbiten i kvarteret. Detta lär nu inte HSB vara så piggt på. Det skulle fördyra och försena byggandet, och HSB lär inte heller vara så glatt åt att få sig detta pådyvlat då mycket redan påbörjats i kvarteret. Trots opposition från Vpk och socialdemokraterna, och trots att folkpartiet lade ner sin röst, vann borgarna frågan tack vare miljöpartiet. Vad kommer HSB att säga?

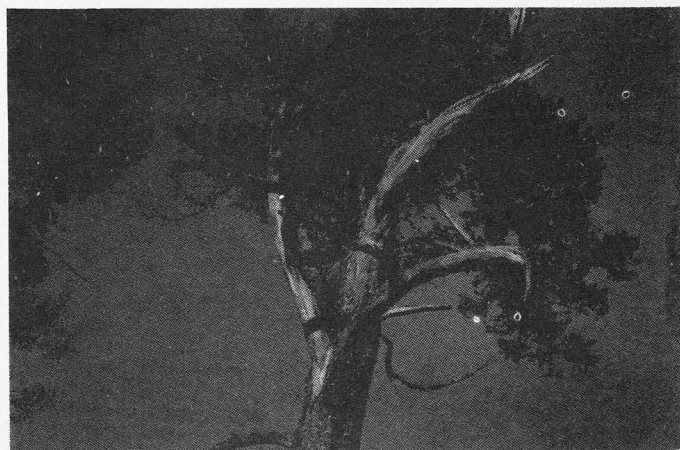
Fastighetsnämnden beslöt också att kommunen ska betala ersättning till hyresgäster i kommunens fastigheter, som tvingas flytta ut vid renoveringar. Lund är en av de mycket få kommuner som hittills inte har gjort detta. Moderaterna talade emot, medan centern var tyst och alla andra för.

FH

Bio i Lund

Timmarna med Rita är en film som är onödig att missa. Den är tänkvärd och underhållande och ganska sentimental och typical english.

Rita är en tjej från arbetarklassen som vill gå på universitetet och möter därvid en desillusionerad universitetslärare, varvid tycke uppstår. Alltså en Pygmalionsaga. Men framför allt handlar det om hur svårt det är att hamna mellan två klasser och hur lätt det är att förlora sin äkthet när man ska lära sig det akademiska fikonspråket för att klara sin examen. Filmen lever också på en rad fina skådespelarprestationer.

Föreningen Fotogalleriets nya utställning på Café Ariman, är Landskapsbilder av Ann Christine Eek. Den har vernissage i morgon, lördag 3/3 (välkomna!) och pågår fram till 25/3.

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/14 94 38 (onsd efter kl 18.00)
 Postgiro 17 459-9. Prenumeration 70:-/år.
 Sättning och layout: VB-red på acupress, Lund.
 Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondeson.
 Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens
 egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För obeställt
 material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet
 Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
 Postnummer Postadress

forts från sid 1

Var var politikerna?

Sven-Thore Holm och Ulf Andersson beskrev den tänkta organisationen med en IDEON-styrelse (med 2 representanter för kommunen av samlagt 10) som skall vara understödande till verksamheten. En sil för företagen kallade Sven-Thore Holm det. Han sa också att fastigheterna - mark och byggnader skall ägas av kommersiella fastighetsbolag. Det första ägs helt och hållet av IKEA. Om det sedan bildas fler skall de ägas av SUN och enskilda företag som får köpa aktierna.

Diskussionen kom i huvudsak att gälla förhållandet mellan fastighetsbolag och IDEON-styrelsen och vilket värde forskarbyn skulle komma att få för universitetet och kommunen.

Universitetets rektor understök att han var positiv till IDEON även om det kunde innebära vissa problem för universitetet med bl.a. forskarflykt. Han beskrev forskarbyn som en ömtålig planta som man måste värda ömt och som det är lättare att misslyckas än att lyckas med.

Inge Brink från Tekniska Högskolan sa att IDEON inte var något för små s.k. avknopningsföretag. De skulle möjligtvis kunna fungera som dekoration till projektet. Det blir frågan om rent kommersiell verksamhet för stora företag som har råd att betala höga hyror och där fastighetsägaren bestämmer. Han ansåg det vara bra för kommunen. Det ger jobb och skattepengar men det innebär vissa problem för universitetet. Universitetets rektor såg IDEON som bra reklam för universitetet. Det har propagandavärde, som han uttryckte det.

forts från sid 1

Anna Bexell -

sig uttryck i låg lön eller ingen lön alls om värden sker i hemmet. Ju längre bort man kommer från patienten desto högre blir dessutom lönen och statusen.

Serviceanda

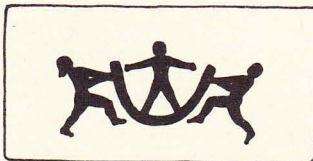
- "Det fattas serviceanda", säger man när vårdpersonalen, som alltså oftast är kvinnlig, inte orkar med att känna ansvar utan att ha makt. Så ska de skickas på kurs i serviceanda med manliga ledare, när det istället gäller att uppvärda den kunskap som redan finns hos kvinnor och att låta den vara utgångspunkt för de politiska besluten. Det är tokigt.

Skärpet före svängremmen

- Det största vårdarbetet sker i hemmen. Vi känner inte volymen av detta arbete, men statistikerna kalkylerar för att beräkna utrymme för besparingar i den offentliga vården. I Västtyskland är det redan så att patienterna skickas hem tidigare från sjukhusen och att de får hemsamarit bara om de inte har någon kvinnlig anhörig, alltså gör jobbet gratis.

- Kvinnorna drabbas dubbelt i nedskärningstider. Först förlorar de arbetet, sen får de i alla fall utföra det fast hemma utan lön. Skärpet dras åt före svängremmen.

KG

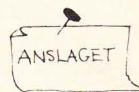
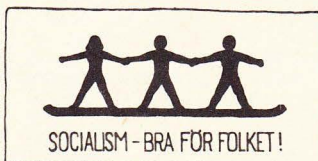

Gunnar Sandin skrev i VB om äckliga småstrebrar i frågan om höstintagningen. Här är svaret från en KU:are som är aktiv i frågan.

Gunnar Sandin!

Angående dagens äckliga småstrebrar. Det är inte bara "dagens äckliga småstrebrar" som retar sig på höstintagning. Eller menar du att KU:are är äckliga småstrebrar. Höstintagning innebär en försämrad arbetsmiljö och en hösttermin med våldsam uppdreven arbetstakt som många inte orkar med, skolkar mm. Dessa elever som inte orkar med är minst av allt "dagens äckliga småstrebrar" utan söner och döttrar av den av VPK och KU omhuldade arbetarklassen. Dagens äckliga småstrebrar (i Gunnar Sandins mening antagligen MUF:are och MSU:are) ursäktat uttrycket skiter i höstintagningen. När de säger att de stöder oss är de bara ute och fiskar.

Ulf Andric

BORTSKÄNKES

Matbord, furu 150gr80 cm
 Stringbokhylla 12 hyllplan
 Gammal hög skrivmaskin

Ring Lars Borgström 13 19 75

ÖPPEN ELD framför tonsatta dagsedlar av Stig Dagerman. Fre 2 mars kl 19 i stadsbibl hörsal
Entré 20:-
 BLÅSORKESTERN Nybörjarrep sönd 18-19. Ordinarie rep 19-21. Glöm ej årsmötet 18 mars kl 18 på Palaestra. Boka in Idaröds-internat 31 mars-1 april.
 VPK IF Träning på Lerbäcksskolan lörd 3/3 kl 16.
 DEBATT SKP och Soc Förb debatterar den ekon krisen. Folkets Hus onsd 7/3 kl 19.

VB-komplement på bokrean

Bokrean är inget vi tänker göra reklam för i VB. Denna är ju numera mest en depimerande påminnelse om hur djup bokbranschens kris är.

Ändå vill vi göra VB:s läsare uppmärksamma på ett nummer i katalogen, Stefan Heyms (tysken ni vet, som blev amerikansk medborgare och dekorerades men som lämnade tillbaka glittret i samband med koreakriget och beviljades medborgarskap i DDR, vilket gubbarna lär ångra nu), underfundiga roman Ahasverus.

Denna kan användas som komplement till VB. Debatten om vårt förhållande till religion och kyrkor får där en allsidig belysning. Antiklerikalismen odlas i bilderna av Luther och Melancton och fullföljs i skildringen av en intellektuellt och moraliskt

lägtstående präst, som går långt genom att ställa sig i förtryckets tjänst.

Lucifer

Vår vän Lucifer, här existerande som professor J. Leuchentragar, Hebrew University i Jerusalem, förhindrar dock att det övergår i allmän antireligiositet. Med hjälp av den judiske skomakaren befriar han (både andligen och bokstavigen) kamrat Beifuss, verksam vid Institutet för vetenskaplig ateism i Östberlin, från hans inskränkta materialism. I en formidabel bulgarkovsk slutscen observerades de tre av två folkpölsor, när de flygande 10-15 m upp i luften och med eldkvast efter sig passerar gränsövergången vid Friedrichstrasse. Bara detta kan göra det mödan värt att besöka biblioteket.

18

Va' e' Quintus Tomater?

Jo, vi e' två stycken (människor) som har tänkt att starta en big group. Töser och pågar i tonåren e' välkomna till oss. Vi e' ett melanting mellan SSP (Sveriges Socialistiska Pionjärer) och KU (Kommunistisk Ungdom), Vi ska inte bara sitta och babbla politik hela tiden, utan vi ska hålla på med musik, teater och mycke' utåtriktat arbete. Vi ska INTE ha nå'n ledare utan vi ska KLARA (färdiga gå) det självi!!!

Vi ses!
 VAR? VPK lokalen Bredgatan 28
 NÄR? Kl. halv sex (17.30) tisdagen den 6 mars.

Om du undrar över något.
 Ring till oss!
 Lif 13 15 55
 Alessia 14 51 85

TOMAT!!!!

KOMPOL-mötet den 5 mars kl 19.30 tar upp frågor inom byggnads och fastighetsnämnd. bl.a. hur de 1.5 milj i extra bostadsstöd ska fördelas.
 Tjejerna har särskilt möte kl 20
 Tema: Kvinnor i kommunalpolitiken.

VECKOBLADET

Denna veckas redaktion: Lars Borgström, Lars Nilsson och Lars Svensson.

Kontaktredaktörer: Lars Nilsson 14 96 14 samt Olle Teleman 12 88 80